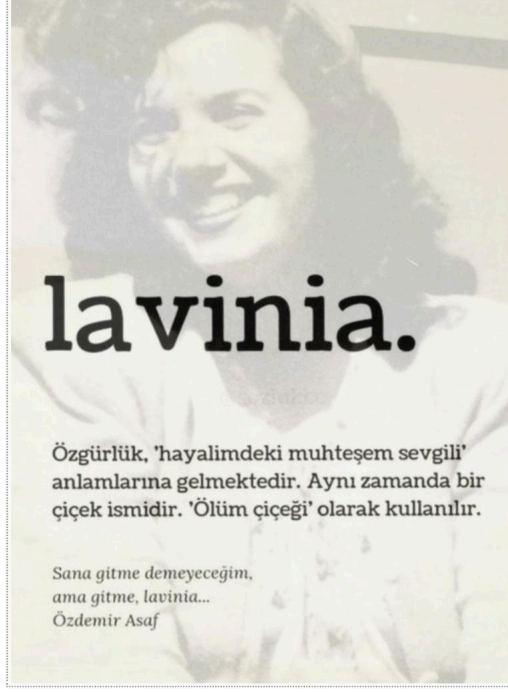

Eylül Bitmeden Gel Lavinia

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Eylül 2024

Özge düşler özgür gülüşler şehriden geliyorum, Lavinia:
Aşkın mühürlendiğinden ve senden gayrısı gelmiyor aklıma
Sona meyyal idim doğduğumda
Sonra seni gördüm rüyamda
Acımdı iştirak eden bu aşka
Açılımı hasret
Açmaza düştü mü de yürek
Aymazlığında mevsimin
Tutsun ellerimi Eylül ve ruhunun
Uçuşan tüllerinden biçtiğim bir yelek misali

Uğurladığım kadar yaz mevsimini
Ayaza kalacaktır belli ki bu hikâye
Oysaki henüz başındayız hazanın
Eylül biçip hüznün içtiğimiz
Kavşakların
Şarkıların tema'sı iken aşk
Temas etmeden sevdiğimsin
Hatta görmeden

Yanımda olsan bile özlediğimsin
Öznemle sakit sen ve düş ülkem

Çizmeyi aştı gölgeler
Mihrabını şiirle diktiğim imgeler
Baydı bazen mevsim
Kalibresi neydi sahi ölü nefsimin?
Azadesi bu aşkın
Nefesi ölüm korkan şaşkın melek
Kayrasında düşlerin kimse artık bu aşka haset
Kimse kim deşildikçe yürek

Devşirmenler misali boyut atladığım şanlı tarih
Varsın tekerrür de etsin hani
Edimlerde saklı hayal gücüm
Hayallerden diktiğim örtüm üstünü örttüğüm
Şarlayan bir yabancı
Üstü kalsın, dedi
Yadında mazinin
Asla da ümitsiz değilim

Bir makamsa baş koyduğum
Ya da meram
Bir boyutsa asılı kaldığım
Şiir dolu ölümcül yaram
Yamalı göğün yankısı
Çocukların artık inanmadığı leyleğin getirdiği
Neyse ne işte meylettikleri
Ölü şehirler
Ölü bedenler
Işyan gözlerim
Bir şiir deyip de geçmemeli
Nelere nelere meyleder?

Horasan tepesinde baş veren
Savaşın ufkunda barış esen
Bağnaz değildir de öfkem
Bilmem kaç baytsa şiir haznem
Yazmanın ilahı değilim

Yazılmaya dair yazgımla koştuğum Rabbim
Ve sen Lavinia, uzaklardan gelse de sesin
Ses etmeden peşindeyim
Şiarım aslında sadece iç haznem
Hazinem sevgim ve sen

Haşmetli yolcuğun nüktesi
Yağan yağmurun bedeli
Yağmalanmış iken iç sesim
Dışımnda patlak veren bir savaşın
Sinyali adeta yakalandığım
Sağanağın saklı vedasında neşreden
Bin bir edalı cüssemden değil
Bin mizaçlı şiirle hemhal
Bin bir geceye uzanan Şehrazat kim ki Lavinia?

Sensin benim en güzel eserim
Ve de esaretim
Ölü imgeler ülkesinden geldim
Ölümsüzlüğe kucak açan
Dinmezken hasretim
Dimağımda sen
Sende ben
Ben ise çoktan ben olmaktan çıkmışken
Ve işte sevdam
Ve işte kalemim
En şatafatlı yalnızlığa hükmeden
Yaşam değirmenim
Çarklarında b/ölündüğüm
Çırpı bacaklı kalemimle ilhamımla
Öğündüğüm

Safı mezar
Sair şiir
Yarınlara kaldı ömür
Kubbem ve cübbem
Cahilce seni sevdiğim
Almadığın selamımda da bin kere öldüğüm
Çapaklı gözlerinde mevsimin

Aşk ve de Eylül rütbem
Nice makamdan çaldığım
Bu şarkının son durağı
Gamli notaların da firarı
İzini sürdüğüm gizin feryadı

Sensin çehremde saklı sen
Siman ve simyacı kalbim
Yarınlarla hemhal bir misafir iken
Hem kalbimde hem kabrimdesin Lavinia
Yeter ki gel Eylül bitmeden...